

[Haustrup Clemmensen.]

mode den højtærede finansminister om at forklare os baggrunden for den usaglige og parlamentarisk urigtige behandling, den høje regering her har præsteret.

A. C. Normann: Det er en usædvanlig omfattende betænkning, udvalget har skrevet, og den er yderligere blevet forlænget med et polemisk afsnit, hvori VK-mindretallet søger bekræftet den højtærede finansministers og udvalgets socialdemokratiske medlemmers træskhed. Denne ganske uinteressante og i en betænkning overflødige polemik må folketingets plagede og mere uskyldige medlemmer nu finde sig i.

De to yderpartier var efter min bestemte opfattelse efter en lang række udvalgsmøder ikke længere fra hinanden, end at der med det også her mere centralt placerede radikale venstres forstående formidling kunne have været tilvejebragt enighed, hvis ikke manglende vilje havde stillet sig hindrende i vejen for alle gode hensigter. Om det er rigtigt, som nogen tror, at en ny venstrelinje er på vej, at altså venstre er på vej mod større uafhængighed og sigtende mod at ophæve den lammelse, det tilfører arbejdet, at den store gruppe til højre skal følges i tykt og tyndt, ved vi ikke endnu. Foreløbig har den nye formand for venstre ikke peget på andre, han gerne ville i regering med, end det ærede medlem hr. Poul Sørensen. Men er der noget nyt på vej, kan man roligt sige, at det ikke er nået rettidigt ind i det udvalg, hvis betænkning danner grundlaget for denne debat. Begge de to foregående ordførere taler om manglende samarbejdsvilje fra regeringens side og mener vel også, at det radikale venstre var med i den pulje, samtidig med at man dog fra begge sider i en helt anden forbindelse, da man var kommet lidt på afstand af disse beskyldninger, har erkendt, at der var sket forbedringer, som var udtryk for indrømmelser til disse partiets synspunkter; så jeg tror ikke, at den anklage, der her rejses med så megen styrke, skal opfattes som en ensidig anklage, alene vendt imod den ene side.

Det radikale venstre er gået til behandlingen af lovforslaget ud fra det hovedhensyn, at urimeligt høje arbejdsfri indtægter skulle beskattes og da særlig, hvor den

arbejdsfri indtægt ikke blot var en nominal indtægt, men betød, at en virkelig fortjeneste frigjordes igennem salg. Anderledes kan det radikale venstre ikke reagere, hvis vi skal kunne se de mange medborgere i øjenene, der beskattes med lovens hele strenghed af jævne indtægter, tjent ved det daglige trælse arbejde.

Når vi her som altid hidtil i ejendoms-kattelovgivningens skelner imellem nominal indtægt og fortjeneste, så er grunden den forskel, der er imellem den hele samfundet omfattende stigning i ejendomsværdierne f. eks. som følge af, at stadig flere skal dele stadig mindre jordarealer imellem sig, og som følge af en svingende møntværdi, og på den anden side de geografisk bestemte meget store stigninger som følge af den særligt store lokale efterspørgsel. Derfor har vi i den sædvanlige grundbeskatning altid indkalkuleret et skattefrit konjunkturtillæg. Vi så, at den hidtidige kapitalvindingskattelov begyndte at ramme, omend kun i beskedent omfang, almindelige handler også uden for de store udviklingsområder, handler, som det ikke var vor hensigt at ramme. Dette søgtes hindret ved de store tillæg til anskaffelsesprisen på 40 pct. + 6 pct. årlig + 40.000 kr., som skulle og formentlig og forhåbentlig vil komme til at holde alle almindelige handler fri for skat, samtidig med at skatten for de konstaterede store fortjenester sættes op — endog overordentlig stærkt.

Det vil afhænge af den økonomiske udvikling, om og hvor længe de 6 pct., der årlig kan lægges til anskaffelsesprisen, er tilstrækkeligt til at hindre skat på inflation — en skat, vi altid bør undgå. Vi håber vel alle på, at stigningerne ikke bliver større end svarende til de 6 pct., men sker dette alligevel, må procenten ajourføres ved en lovrevision. Vi forbeholder os, efter at loven har virket et stykke tid, at drage konsekvenserne af erfaringerne med den 60 pct. beskatning af den yderste del af fortjenesten.

Sammenfaldende med kravet om at undgå beskatning var imidlertid for os kravet om, at beskatningen først fandt sted; når fortjenesten virkelig blev frigjort, hvad der efter vor mening ikke skete, bare fordi en ejendom solgtes til en høj pris, hvis den pågældende ejer skulle købe den tilsva-